

O Á Z A

Love

Liebe

Ljubav

Láska

DEŇ NAŠEJ ŠKOLY

Valentína Hudecová, 8. 1

Dňa 10. mája o 18:00 hodine v divadelnej sieni žiaci našej školy predviedli bohatý kultúrno-umelecký program pri príležitosti oslavy Dňa školy.

Predškoláci a žiaci 1. a 2. stupňa spestrili tento program tancom, spevom, hudbou a recitáciami.

Potlesky nadšených divákov svedčili o tom, že sa nám program podaril a bola to odmena za úsilie, ktoré sme vložili do tohto programu.

MATURANTI V Š.R. 2016/2017

Milí čitatelia!

*Najlepšie radosti
len škola prináša
nám...*

Letné prázdniny sa skončili. Prišli sme znovu do školy. Začal sa nový školský rok.

Škola je našim druhým domom. Aj v tomto školskom roku budeme získavať nové vedomosti, mnoho priateľov a budeme tvoriví.

V škole sa organizujú i rôzne výlety, na ktorých sa pekne zabávame, všeličo vidíme a niečo nové sa aj naučíme.

Škola nie je len jedna obyčajná budova, ale je to jedno veľké dobrodružstvo, ktoré každé dieťa musí zažiť a ktoré mu zostane navždy v srdci.

Dostáva sa Vám do rúk osemnásť číslo časopisu Oáza. Dúfame, že Vás poteší.

REDAKCIA

Vydáva:

ZŠ hrdinu Janka Čmelíka.

Zodpovedný redaktor:

Ján Havran.

Jazyková redaktorka:

Jarmilka Dolinajová.

Grafická úprava:

Ján Havran,

Jarmilka Dolinajová.

Redaktori:

Ela Faragová, Jana Opavská, Jana Jašová, Aňa Gubečková, Kristína Víziová, Andrej Simendić, Michaela Hricová, Ivana Šagová, Lea Kišová, Andrea Vestegová, Katarína Gubečková, Klára Filipová, Mia Verešová, Klára Fitošová, Ema Verešová, Andrea Opavská, Dário Kukučka, Jana Kováčová a Emília Faragová.

Navštívte nás:
www.hjcmelik.edu.rs

Čo je v tejto Oáze?

DEŇ NAŠEJ ŠKOLY	2
VŠETKY NAŠE ÚSPECHY V ŠKOLSKOM ROKU 2016/2017	4
ZŠ H. JANKA ČMELÍKA OCENENÁ ŠKOLA	5
VÝTVARNÁ SÚŤAŽ - NIKOLA TESLA	8
LITERÁRNA A VÝTVARNÁ TVORBA KNIHA HLAVU CHRÁNI A ČIAPKA JU LEN KAZÍ	11
ÚSPECHY DIVADELNÉHO SÚBORU DETI Z PAVLOVSKEJ ULICE	12
EXKURZIE	14
KULTÚRA JE AKO ZÁHRADA...	19
PROFESIJNÁ ORIENTÁCIA	20
PESTOVANIE SPRÁVNÝCH HODNÔT	21
ŽIVOT A PRÁCA V ŠKOLE	22
POUČKY ZO SLOVENČINY	23
NÁBOŽENSKÝ KÚTIK	24
PRE NAJMLADŠÍCH	26
UCHRÁŇME PRED ZABUDNUTÍM SLOVENSKÁ PAZOVSKÁ SVADBA	27
Úrad pre Slovákov žijúcich v zahraničí finančne podporil toto číslo. Ďakujeme.	

Úrad pre Slovákov
žijúcich v zahraničí

Na prvej strane: Cena za najkrajší plagát ku Dňu zamilovaných, Dejana Domoniová, 6. 1.
Na poslednej strane: Fotoreportáž ocenených žiakov našej školy v školskom roku 2016/2017.

VŠETKY NAŠE ÚSPECHY V ŠKOLSKOM R. 2016/2017

Súťaže s medzinárodnou účasťou:

Súťaže:**Srbský jazyk ako nematerinský jazyk**

- Ela Balážová, 7. 1 1. miesto na oblastnej súťaži
2. miesto na republikovej súťaži
- Mária Folt'anová, 7. 2 1. miesto na oblastnej súťaži
3. miesto na republikovej súťaži
- Valentína Hudecová, 8. 2 1. miesto na oblastnej súťaži
3. miesto na republikovej súťaži
- Miroslava Machová, 7. 1 3. miesto na oblastnej súťaži

Slovenský jazyk

- Michaela Hricová, 5. 1 1. miesto na oblastnej súťaži
- Ján Vareca, 5. 1 2. miesto na oblastnej súťaži
- Ema Verešová, 5. 2 3. miesto na oblastnej súťaži
- Jana Jašová, 6. 1 1. miesto na oblastnej súťaži
- Katarína Gubečková, 6. 2 2. miesto na oblastnej súťaži
- Lea Kišová, 6. 2 3. miesto na oblastnej súťaži
- Aňa Gubečková, 6. 2 3. miesto na oblastnej súťaži

- Mária Folt'anová, 7. 2 1. miesto na oblastnej súťaži
- Ela Balážová, 7. 1 2. miesto na oblastnej súťaži
- Vladislav Gubečka, 7. 2 2. miesto na oblastnej súťaži
- Sandra Opavská, 7. 2 3. miesto na oblastnej súťaži

- Valentína Hudecová, 8. 2 1. miesto na oblastnej súťaži
- Mája Gedeľovská, 8. 1 2. miesto na oblastnej súťaži

Anglický jazyk

- Tamara Zdychanová, 8. 2 1. miesto na oblastnej súťaži

Šach

- Milan Bzovský, 2. 1 2. miesto na obecnej súťaži
- Milan Bzovský, 2. 1 2. miesto na oblastnej súťaži
- Martin Hrehor, 4. 1 3. miesto na obecnej súťaži

Matematika

- Ivan Demeter, 3. 2 1. miesto na obecnej súťaži
- Vladislav Gubečka, 7. 2 3. miesto na obecnej súťaži
- Valentína Hudecová, 8. 2 3. miesto na obecnej súťaži

Misliša

- Ivan Demeter, 3. 2 3. miesto

Volejbal

- Chlapci-tím 2. miesto na obecnej súťaži

Stolný tenis

- Vladislav Gubečka, 7. 2 1. miesto na oblastnej súťaži

Zemepis

- Tamara Durčiková, 7. 2 3. miesto na obecnej súťaži
- Martin Valent, 7. 2 3. miesto na obecnej súťaži

Celoslovenská súťaž školských časopisov PRO SLAVIS 2016

ZŠ h. Janka Čmelíka, Stará Pazova, Srbsko
Literárna súťaž Slovenskej republiky Prečo mám rád slovenčinu, prečo mám rád Slovensko - ocenená škola

Michaela Hricová, 5. 1

Klára Fitošová, 5. 2

Lýdia Turanová, 5. 2

Lýdia Hudecová, 8. 1

Laura Hruškárová, 8. 1

Súťaž v digitálnej fotografii

Ivona Katićová, 7. 2 2. miesto

Súťaž v krátkej filmovej tvorbe

Andrej Simendić, 6. 2 1. miesto

Prehliadky, výberový predmet:**Recitácia**

Mia Jašová, 2. 1 odmena na obecnej prehliadke

Martin Fábry, 3. 2 odmena na obecnej prehliadke

Andrej Simendić, 6. 2 1. miesto na oblastnej prehliadke

Karate

Andrej Simendić, 6. 2 1. miesto na republikovej súťaži

Dávid Simendić, 1. 2 1. miesto na republikovej súťaži- skupina

Nacionálna ekologická olympiáda

Andrej Simendić, 6. 2 1. miesto na oblastnej súťaži

Detská divadelná tvorba

Divadelný súbor *Deti z Pavlovskej ulice*

- odmena na oblastnej prehliadke

- diplom za javiskovú reč

na pokrajinskej prehliadke

Alenka Lakatošová, - diplom za herecký výkon na pokrajinskej prehliadke

Najlepšia detská karikatúra Mali Pjer

Boris Kišgeci, 6. 1 1. miesto na obecnej prehliadke

Ivona Katićová, 7. 2 2. miesto na obecnej prehliadke

1. miesto na oblastnej prehliadke

Mája Gedeľovská, 8. 2 2. miesto na obecnej prehliadke

Mária Folt'anová, 7. 2 3. miesto na obecnej prehliadke

ZŠ HRDINU JANKA ČMELÍKA OCENENÁ ŠKOLA NA JUBILEJNOM 25. ROČNÍKU SÚŤAŽE PREČO MÁM RÁD SLOVENČINU, PREČO MÁM RÁD SLOVENSKO

Klára Fitošová, 5. 2

RADA MÁM SLOVENSKÝ JAZYK

Slovo k slovu a vznikne veta. Veta k vete a vznikne taká krásna a ľubozvučná slovenčina. Narodila som sa v Srbsku. Tu som zdolala prvé krôčiky, vyslovila som prvé slovíčka a napísala som prvé písmenká. Vždy som sa cítila tu ako doma a nikdy mi nič nechýbalo. Mám tu priateľov, rodinu a príbuzných.

Ale existuje jeden háčik, som predsa Slovenka. Ako malá som sa pýtala, čo my tu robíme, keď nie sme Srbi. Potom som si uvedomila, že naši predkovia prišli z Hornej zeme za lepším životom. A mali odvahu postaviť si tu domy, kostol a školu. A snažili sa zachovať si svoju kultúru, obyčaje a predovšetkým jazyk. Ale teraz taký problém ako som ho mala ja, má môj braček, ktorý má šesť rokov. On si myslí, že slovenčinu vieš, keď sa naučíš písať všetky tlačené a písané písmená, dĺžne, ypsilony, a keď vieš čítať. Potom ti pani učiteľka dá do zošita slniečko. Mama ťa pochváli a starká ťa pobožká na múdre čielko. A ja som už piatačka a viem, že slovenčina je taká milá a nežná ako ruky mojej matky. Je najkrajším a najpestrejším jazykom. Keď počujem slovenskú reč, je mi srdcu blízka, lebo rozumiem každému slovu a pochopím každú rozprávku alebo pieseň. Slovenčina si ma úplne podmanila, takže teraz odhaľujem nové tajomstvá, ktoré skrýva. A dozvedela som sa, že sa v slovenčine slová dajú skloňovať, časovať, a tak si menia tvar. A prišla som na to, že existujú slová s opačným významom. Myslela som si, že je slovenský jazyk ľahký. Milila som sa. Je zložitý. Slovné druhy a vybrané slová mi nedajú spávať. Ale aj napriek tomu, som rada, že sa ho môžem učiť, lebo slovenčina je pre mňa taká krásna a neobyčajná a nie je ako ostatné jazyky. V sebe skrýva také ľubozvučné slová, ktoré vo svete niet. A potrebné je, aby sme sa viac rozprávali spisovnou slovenčinou ako nárečím a aby sme boli hrdí na to, že sme Slováci.

A preto všetkým Slovákom žijúcim na Slovensku alebo tým, ktorí sú roztrúsení po svete, želám, aby si svoj jazyk zachraňovali a pestovali, čo najdlhšie, lebo ak si ho my nebudeme chrániť, druhý to pre nás neurobia.

Michaela Hricová, 5. 1

BÁSEŇ SLOVENSKU

Lýdia Hudecová, 8. 1

PREČO MÁM RADA SLOVENČINU, PREČO MÁM RADA SLOVENSKO

Narodila som sa v Starej Pazove. Celý život žijem na území Srbska, ale predsa chodím do slovenskej školy.

Prečo mám rád slovenčinu a prečo mám rád Slovensko. Je to jednoduché. Ešte keď som bola maličká, mama mi rozprávala veľa rozprávok po slovensky. Už vtedy som si zamilovala tie krásne slová, ktoré vychádzali z jej úst. A zamilovala som si materinský jazyk, slovenský, hoci žijem ďaleko od matičnej krajiny.

Slovenčina ma vedela zaviesť do snov. Keď som začala chodiť do školy, mojím hlavným predmetom bola práve slovenčina. Nie je to ľahký jazyk a predpokladám, že keď sa chce cudzinec naučiť hovoriť po slovensky, je to pre neho veľmi náročné. Som na svoj jazyk veľmi hrdá. Neviem si predstaviť, keby mi bolo zakázané rozprávať po slovensky, svojim materinským jazykom, hoci žijem v cudzine, ako by som to znášala. Našťastie, žijem v štáte, kde mám právo používať svoj jazyk a mám aj svoju slovenskú základnú školu.

Slovenčina ma vie naplniť pocitom šťastia, krásy, lásky. Veď keď aj vám niekto povie v materinskom jazyku, že vás miluje, je to krásny pocit. Hoci dá sa to povedať aj iným jazykom, ale nikdy to nevyznie tak krásne. Budú to len slová, ktoré budete počuť, ale nie aj cítiť, nikdy nepreniknú až do vnútra duše.

A ako je to s láskou k Slovenskú? Veľmi podobne. Slovensko milujem taktiež. Je prekrásne. Na Slovensku pri každej obci, malej dedinke či pri každom meste je prekrásne. Všade sa rozprestierajú pohoria, lúky, polia a rieky. Príroda je nádherná.

Slovenčinu mám nadovšetko rada. Nikdy ju nezabudnem, lebo je to jazyk, ktorým mi mama rozprávala a spievala od útleho narodenia, lebo je to môj materinský jazyk. Sloven-

Na svete je jazykov veľa:
srbčina, macedónčina, maďarčina...
Ale mne je najmilšia slovenčina.

Slovenčina je zo Slovenska.
Slovensku patria i veľké brehy,
sú to Tatry na slovenskom erby.

Ja som Slovenka,
on je Slováč.
Nie je nijako inak.

Bratislava nám je najmilšia.
Ona je na Slovensku hlavné mesto.
Pre ňu v mojom srdci vždy bude miesto.

Lýdia Turčanová, 5. 2

SLOVENKA A SLOVENSKO

Slovenka som, ale žijem v Srbsku. Slováci sú tu jednou z národnostných menšín.

V mojom meste a v mojej ulici žijú Slováci a Srbi. Všetci sa pekne dorozumievame a vážime si jedny druhých. Od malička ma rodičia učili, že sa ľudia nerozlišujú podľa toho, ktorým jazykom hovoria, ale podľa toho, či sú dobrí alebo zlí, poctiví alebo nepoctiví. Vážim si všetky národy a všetky jazyky, ktorými sa tu hovorí, ale predsa je moja slovenčina najkrajšia a najbohačšia. Mnohí hovoria, že je slovenský jazyk ťažký, ale keď niekto niečo miluje, ako mu to môže byť ťažké? Pekne je, keď sa všetci Slováci držia spolu, keď chránia jedny druhých. Smutná som, keď vidím, že niekto nechce povedať, že je Slováč. Budem sa usilovať, aby som nikdy nebola jedna z tých. Vždy budem hrdá na to, že som Slovenka. Mala som príležitosť minulý rok po prvýkrát cestovať na Slovensko. Som plná krásnych zážitkov z toho cestovania. Slováci sú takí milí ľudia a krásne nás privítali. Usilovali sa, aby nám pobyt na Slovensku bol čím príjemnejší a zaujímavejší, a tak som si domov priniesla krásne zážitky. Žijem v nádeji, že čoskoro Slovensko znovu navštívim. Mám strýka, ktorí žije so svojou rodinou v Nemecku. Často hovorí, že ani diaľka človeka nemôže zmeniť. On navždy zostane Slovákom bez ohľadu, kde žije.

Ak nás cesta zavedie do širšieho sveta, nemusíme sa báť, že tým budeme menej Slováčmi. Dôležité je, aby sme to v srdci cítili, a tak Slováčmi budeme navždy a hocikde.

200. VÝROČIE JOZEFA MILOSLAVA HURBANA

Stojím s taškou na chrbte pred upravenou starou tzv. Hurbanovou farou. Vyčkávam kamarátku, ktorá by sa mala objaviť každý okamih spoza rohu Hurbanovej ulice. V hlave si preberám verše z básne, ktorú som sa mala naučiť naspamäť. Premýšľam. Mám na dnes ešte nejaké skúšky? Ktorý je vôbec dnes deň? Jáj. Dnes je 19. marca. Dnes sú Jozefovia. Môj starý otec má dnes meniny. Ako ho poteším? Odrazu, pohľad sa mi zastaví na tabuli na starej fare. Čítam: Vladimír Hurban Vladimírov. I jeho starý otec bol Jozef. Aká náhodička. I on by dnes oslavoval meniny, ale i narodeniny. Ohromné jubileum. Dvojté výročie od jeho narodenia.

Jozef Miloslav Hurban. Jedna z najväčších osobností slovenskej histórie, sa narodil 19.03.1817 v Beckove a umrel 21.02.1888 v Hlbokom.

Jozef Miloslav Hurban, slovenský spisovateľ, prozaik, básnik, vydavateľ, redaktor, evanjelický kňaz, politik, národný buditeľ, vedúca osobnosť slovenského povstania, historik, prvý predseda Slovenskej národnej rady...Mohla by som pokračovať do nekonečna.

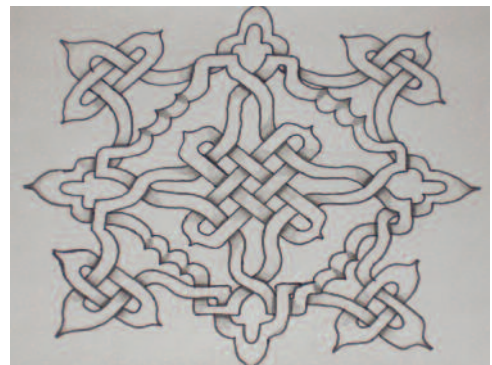
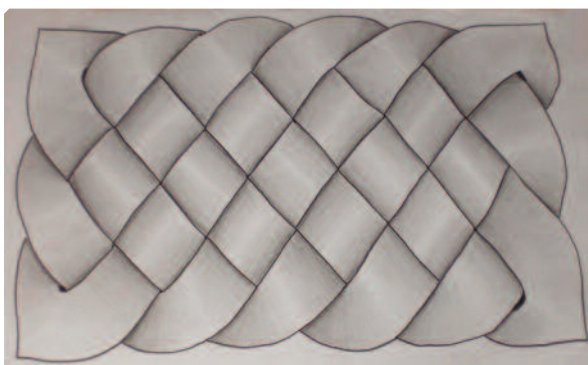
Bol to človek nesmiernej energie. Človek, ktorý dokázal aj z mála vyťažiť veľa, ktorý vedel každú zlú skúsenosť premeniť na čosi obohacujúce a pri všetkých svojich problémoch vedel myslieť aj na iných. Neustále pracoval zo všetkých svojich síl a možností a to nie pre peniaze, alebo kariéru. Pracoval pre dobro nášho národa. Pracoval pre nás, aby nám dnes bolo lepšie. To, o čom on sníval a o čo sa vytrvalo snažil, sa v 20. storočí stalo skutočnosťou.

Bol statočný, nebojácny, milý, úprimný, nepretvaroval sa...Neustále hľadal odpovede na kultúrne, osvetové, cirkevné, politické, filozofické a iné otázky. Zaoberal sa slovenskou prítomnosťou a minulosťou a bol jej bdelym strážcom a obrancom. Nekompromisne bojoval za národné práva Slovákov. Mal schopnosť vyčariť úsmev u druhých ľudí na tvári, očariť ich a robiť šťastnými. Dokázal nadchnúť ľudí, dať im perspektívu.

V Hlbokom, kde pôsobil ako kňaz, učil a vysvetľoval ľuďom ako majú gazdovať. A skutočne už po dvoch rokoch už väčšina sedliakov prestala mať dlhy. Pokiaľ sa mu niečo nepáčilo, úprimne to vyjadril. Avšak nepáčilo sa mu, že Hlbovčania veľa pili. Zavolať ich do kostola, kde pred oltárom museli rozbíjať obľúbené poháre a sľúbiť, že už nebudú piť. A dokázal to. To, do čoho sa on pustil, tak to urobil na sto percent. Preto si ho všetci ľudia vážili a obľúbili.

Tento smelý a nebojácny človek dokázal obrátiť svoj život na úplne inú koľaj. Keď vypukla revolúcia a keď ho chceli zatknúť, schovával sa v krypte baróna Jasenáka. Raz tam vtrhli vojaci, všetky kostry rozhádzali, no Hurbana nenašli. On im potom cez noviny poslal odkaz: „Keď ste ma hľadali medzi mŕtvymi, bol som medzi živými. A keď ste ma hľadali medzi živými, bol som medzi mŕtvymi.“ Pod vplyvom jeho najlepšieho kamaráta, o dva roky staršieho Ľudovíta Štúra, začal sa zaujímať o literatúru. Písal prózu, verše, publicistiku, históriu. Jeho najúspešnejšia próza bola satirická novela Od Silvestra po Troch kráľov. Roku 1843 na fare v Hlbokom spolu s Ľudovítom Štúrom a Hodžom uzákonili novú spisovnú normu, tzv. Štúrovu slovenčinu ako celonárodný literárny jazyk Slovákov a to na základe dovtedajšieho stredoslovenského nárečia. Za posledného desaťročia života zanechal dve významné historicko-memoárne práce, obsiahly životopis Ľ. Štúra a Rozpomienky. Hurban za celý svoj život dostal jediné oficiálne uznanie.

Hurbanov životný príbeh môže slúžiť nám mladým ako výzva, aby sme sa aktívne snažili ovplyvniť verejný život vo svojom okolí a aby sme si stáli za svojím cieľom.

VÝTVARNÁ SÚŤAŽ - NIKOLA TESLA

Výkres Emy Balážovej, žiačky 5. 1 triedy, súťažil na republikovom výtvarnom súbehu.

Boris Kišgeci, žiak 6. 1 triedy, na obecnej súťaži z výtvarnej kultúry obsadil 1. miesto.

Ivona Katićová, žiačka 7. 2 triedy, obsadila 1. miesto na obvodnej súťaži za najlepšiu detskú karikatúru.

LITERÁRNA A VÝTVARNÁ TVORBA

Lea Petrićová, 2. 1

Igor Turčan, 5. 1

MÔJ PSÍČEK

Pes je človekov najlepší priateľ. Je verný a múdry. Aj ja mám jedného takého.

Bolo to vlni, v lete. Ocko a ja sme jazdili bicyklami po Pazove. Bol pekný večer. Odrazu sa pred nami zjavil malý psík. Utekal za nami a my sme zastali. Bol veľmi malý, čierny a milý. Bol zľaknutý a sám. Pohladkali sme ho a veľmi sa nám zapáčil. Bolo nám ľúto nechať ho na ulici, preto sme ho zobrali domov.

Tešil som sa, že som ho našiel a že som ho zachránil. Doma sme ho nachovali a dali sme mu meno Dona. Dona je malá a má biele labky. Veľmi je múdra a počúvna. Stráži dom a rada sa hrá.

Veľmi ju chceme, ale aj ona nás. Keď som smutný, vždy ma poteší. Ona je pekná, šikovná a rada sa ohrieva na slnku.

Mám veľmi rád psov a som šťastný, že som ju zachránil. Nemôžem si predstaviť život bez nej.

Ela Faragová, 6. 1

BAJKA O PSÍKOVI A VLKOVI

Žili raz jeden pes a vlk. Boli kamaráti. Pes strávil niekoľko dní u vlka na návšteve. Bolo mu ľúto, že vlk žije v biede, a preto ho pozval k sebe do domu.

Vlk si zbalil batožinu a šli do mesta, kde pes žil. Vlkovi sa život v meste zdal výnimočný. Keď prišli do domu, kde žil pes, pes vlkovi ukázal koľko má mnoho potravy. Vlk razom zahryzol do mäsa. Vtom prišla gazdiná a na remienok zaviazala psa, ale aj vlka. Zaviazaní zostali celý deň. Keď konečne gazdiná odviazala vlka a psa, vlk povedal psovi: „Máš tu mnoho jedla, ale načo ti je, keď sa nemôžeš oni najesť? Idem domov!”

A tak si vlk zbalil batožinu a odišiel domov. Keď prišiel domov, povedal: „Tu patrím, páči sa mi, keď môžem žiť slobodne a nie zviazaný. Nech si pes sedí vo svojom dome na remienku, ja chcem bývať tu!”

Treba bývať tam, kde nám je srdce, lebo všade je dobre, ale doma je najlepšie.

Jana Molnar, 4. 2

MOJA ULICA U PROLEČE

Moja ulica se zove Svetozara Markovića i u proleće je najlepša.

U mojoj ulici u proleće trava je zelenija. Drveće otvara svoje pupoljke. I ulicom se širi dečija vriska. U proleće se igram sa svojim drugarima na ulici. Moja ulica je prelepa, jer u njoj ima puno cveća kao i drveća.

Sofija, Emilija, Andrea i ja se uvek igramo u mojoj ulici. Uvek nabereemo puno mirišljavog cveća. Na ulici ispred moje kuće posadili smo tata i ja drvo višnje.

Ona je u proleće jako lepa. Meni se moja ulica najviše sviđa, jer je tada najlepša.

Ivona Katićová, 7. 2
Súť až v digitálnej fotografii.

Ela Števáková, 8. 2

KONČÍM ZÁKLADNÚ ŠKOLU

A teraz je už naozaj po všetkom. Odchádza detstvo na krídlach mladosti. Viacej nebudeme behať za tajomnými, modrými oblakmi, ktoré sa nemilosrdne vyhýbali našim rukám a zabudneme na odložený, v pavúkovej sieti, malý, starý bicykel, na ktorom sme sa učili byť dospelými a na ktorom sme si rozbíjali nežné, oblé kolená.

V mojom kúte izby už dávno stoja odložené bábiky a lopty. Čakajú na iné deti, ktoré sa budú s nimi hrať a deliť o tajomstvá. Vykĺzol sa ako mydlo spomedzi rúk i tento posledný, náš spoločný mesiac – máj. V škole sme všetci vzrušení a nemôžeme sa dočkať konca školy. Viem, spomeniem si na tieto chvíle o pár rokov. Asi mi budú chýbať i škola i moji spolužiaci. Veď som s nimi strávila 8 rokov, v dobrom i zlom.

Stojíme všetci na križovatke života, podávame si ruky, objímame sa. Zdá sa mi, že sme nikdy neboli jednotnejší ako teraz na rozlúčke. Vypravádzame detstvo do pustej tmy, kým sa nám slzy budú stekať po tvári a zanechávať za sebou stopy.

Životná víchrica nás rýchlo ako semiačka rozseje na mnohé polia. Pomaly nám na dlaniach budú dozrievať dávne detské sny a stanú sa skutočnosťou. Klasy šťastia budeme sebecky kradnúť každý pre seba a bežať budeme za ozvenou vlastného, rýchlo búchajúceho srdca – k hviezdám, k slnku.

No, predsa, nezabudneme nikdy na našich kamarátov, učiteľov, na náš smiech v školských laviciach, na prvé lásky, sklamania... Staneme sa dospelými a hoci sa niekedy život premieňa na plač vody, bojovať budeme o šťastie, pokoj a lásku... A nevzdáme sa na svojej ceste k úspešnému a šťastnému životu.

Ela Faragová, 6. 1

VELKÁ NOC

Keď príde Veľká noc, všetky deti sa hrajú, zabávajú a darčeky otvárajú.

Farbíme vajíčka do rôznych farieb.

Ideme od domu do domu a vajíčka si pýtame.

Keď zbierame trávu, zajáčik z nej vyskočí. Pobožká ťa na líčko, a darček ti nosí.

Krásny je to sviatok. Krásny je to deň ako z bajky. A nie je to sen.

Iveta Gubečková, 4. 2

ME AND MY FAMILY

I like watching animals and adventure movies but I do not like watching horror movies and political emissions.

My favorite programme is Nickelodeon and Discovery Channel. My sister likes watching quizzes and movies but she does not like watching horror movies. Her favourite programme is cooking.

My brother likes watching football and animals but he does not like watching series. His favourite programme is sports channel.

Vladimír Molnár, 2. 1

Branislav Sládok, 6. 2**KNIHA HLAVU CHRÁNI
A ČIAPKA JU LEN KAZÍ**

Kniha vždy pomáhala ľudom. V nej môžeme vyhládat' všelijaké zaujímavosti. Kniha nás môže rozveseliť.

Vždy, keď čítame knihy, sa naučíme niečo nové. Aby sme sa mohli dobre vyjadrovať po slovensky a aby sme vedeli gramatiku, alebo aby sme vedeli napísať list niekomu, mali by sme viac čítať. V dnešnej modernej dobe málokedy môžeme vidieť niekoho, že číta knihy, pretože všedci radšej pozerajú televíziu alebo hrajú hry na počítači. Dnes je veľmi dôležité, aby sme boli pekní a aby sme mali krásny učes, aby sme mali pekný oblek, a o knihy ani nerozmýšľame.

Ja si myslím, že sme všetci hrdí, keď sa pekne oblečieme a učešeme. A kniha môže byť stára, roztrhaná, ale predsa to, čo je v nej, je dôležitejšie od krásy.

**MOJA OMILJENA
KNJIGA****Andrea Jašo, 4. 2**

Moja omiljena knjiga se zove „Tajne veštine Marte Smart“. Knjigu je napisao Uroš Petrović.

Petoro dece je došlo da prespava kod Marte i ona ih je lepo ugostila. Pokazivala im je svakakve trikove. Najviše im se svideo trik sa crnim duhom. U drugom delu knjige Marta je prošla kroz velika vrata gde je srela dvorsku ludu koja joj je postavljala teška pitanja. Ona je odgovorila na sva pitanja tačno i uspela je da izađe iz sveta zagonetki.

Ova knjiga je veoma zanimljiva, zato je moja omiljena knjiga.

Adrian Mendan, 4. 2

Kad sam bio mali mama i tata su mi kupili enciklopediju, i do sada mi je ona najomiljenija knjiga.

U enciklopediji piše o Zemlji i Svemiru, nauci, prirodi, praistorijskom životu, ljudskom telu i o istoriji.

Kada nešto ne znam mogu da pogledam u nju i naučim nešto novo. Najomiljeniji deo mi je deo sa ribama. Često idem sa tatom na pecanje, pa su mi ribe jako zanimljive.

Ja obožavam ovu knjigu, zato što je poučna, može svašta da se nauči iz nje i ima puno slika.

Мирослава Махо, 7. 1**МАЛИ ПРИНЦ**

Књигу „Мали Принц“ је написао француски писац Антоан де Сент Егзипери. Рођен је 1900. године, а погинуо је 1944. године у Другом светском рату. Поред романа „Мали Принц“, написао је књиге „Ноћни лет“, „Земља људи“, „Ратни пилот“ и друге.

Мали Принц је дечак из свемира који је напустио своју малу планету. Када је напустио планету уједно је напустио свог једино пријатеља, ружу. Планету је напустио с циљем да открије нешто ново. На свом путовању од планете до планете срео је различите људе који су били слични. Свако од њих је био усамљен, није примећивао битне ствари у животу и није гледао свет око себе. Када је Мали Принц срео све те људе био је разочаран њиховим животима без љубави и осећања. На његовом путовању једини ко га је разумео био је пилот. Пилот и Мали Принц су били слични по томе што су живот гледали позитивно и знали су да маштају. Мали Принц је био дечак који је имао предивну златну косу носио је принчевску одору и увек је имао мач у руци. Принц је био врло искрен дечак, отвореног срца, пун љубави у себи тако да је био мало разочаран када је упознао све те људе и схватио да је њихово срце испуњено празнином и безосећајношћу. Уједно је схватио да дечаку као што је он такви људи не могу бити пријатељи. Лисица је такође била његов искрен пријатељ. Она му је помогла да види да је једино његова ружа за њега посебна иако би многи људи рекли да је потпуно иста као и све руже на планети. Лисица га је такође уверила да се само срцем добро види. Мали Принц је на овом путовању схватио да је упознавањем других бића заправо упознао самог себе и много научио о животу и смислу живота. Открио је да му је ружа најважнија на свету и схватио је колико ју је повредио својим одласком. Схватио је да су искрено пријатељство, истина и љубав праве вредности без којих човек не може да живи, и да се љубав гради стрпљиво и полако и схватио је да увек добијемо онолико колико смо дали другима. Своје путовање Мали Принц је завршио мислећи само на своју ружу и тек тада схватио да је она смисао његовог живота и да нема ње, његов живот не би био исти.

Мислим да је лик Малог Принца неко на кога би се сви људи на овом свету требалу угледати. Без обзира на то што ће људи мислити да сте чудаци. Мислим да би људи требали волети некога барем једном у животу као што је Мали Принц волео своју ружу.

ÚSPECHY DIVADELNÉHO SÚBORU DETI Z PAVLOVSKEJ ULICE

Andrea Turanová, Ivana Uheliová a Lea Baková, 7. 2

Dňa 04.03.2017 v staropazovskej divadelnej sieni bola premiéra detského divadelného predstavenia ZŠ hrdinu Janka Čmelíka pod názvom *Deti z Pavlovskej ulice*.

Detský divadelný súbor 15.03.2017 odcestoval na Slovensko do Dolného Kubína na Kubínske divadelné dni. Prvý deň mali na oddych a nasledujúci deň vystúpili pred dolnokubínskym obecnstvom. Po predstavení nasledovala obchádzka Oravského hradu. Nasledujúce ráno po raňajkách vyštartovali na dlhú cestu do Starej Pazovy.

Divadelný súbor sa zúčastnil 30.03.2017 na 23. festivale DIDA v Pivnici. Súbor výborne predviedol hru a tešil sa z opakovaného potlesku divákov. Na vyhlásení aj naše divadlo bolo odmenené pre dramaturgiu, ktorú udelili Aničke Balážovej, Kataríne Hricovej, Ivanovi Ječmenovi a Lýdii Gedel'ovskej. A cenu pre herecký výkon dostala Alenka Lakatošová.

Dňa 11.05.2017 Deti z Pavlovskej ulice sa zúčastnili na Pokrajinskej súťaži detskej divadelnej tvorby v Temeríne. V temerínskej divadelnej sieni súbor hral iba pre odbornú porotu. Ale aj v takejto situácii herci boli výborní a súbor priniesol aj dve odmeny: Diplom za javiskovú reč a Diplom za herecký výkon, ktorý získala Alenka Lakatošová.

Potom dňa 26.05.2017 súbor odcestoval na ďalší zájazd na Slovensko. Bol ubytovaný v hoteli Kaskády. Po skúške a večeri poprechádzali sa po krásnom areáli strediska. Zajtra ich čakal bohatý program a vystúpenie. Po vystúpení obzreli si Dom ľudového bývania v Šali a pokračovali v obchádzke mesta, kde si všetci dali zaslúženú zmrzlinu. Pokračovali do Serede, kde boli ubytovaní v internáte. Večer sa poprechádzali po krásnom meste. A ráno po raňajkách sa pobrali na cestu späť do Vojvodiny.

V dňoch od 02. do 04. júna v Starej Pazove prebiehala 24. prehliadka Slovenskej divadelnej tvorby 3XĎ. Zúčastnilo sa 13 súťažiacich predstavení. Okrem toho, na tomto tradičnom staropazovskom divadelnom festivale zúčastnili sa aj dve, ako hosťujúce, predstavenia divadelného súboru z Púchova. V nedeľu 04. 06. bolo vyhlásenie a udelenie cien tým najlepším. Členovia súboru Deti z Pavlovskej ulice získali početné odmenenia a odborná porota za najlepšie divadlo vyhodnotila predstavenie Deti z Pavlovskej ulice. Cenu za najúspešnejšiu dramatizáciu dostali Anička Balážová a Katarína Hricová a cenu za najúspešnejšiu réžiu dostali Anička Balážová, Katarína Hricová, Ivan Ječmen a Lýdia Geleľovská. Odborná porota udelila ceny aj Alenke Lakatošovej za najúspešnejšie stvárnenie mužskej postavy a Ele Balážovej za úspešný herecký výkon. Okrem za účasť, Národnostná rada slovenskej národnostnej menšiny udelila aj osobitný diplom nášmu predstaveniu. Detská porota odmenila Andreu Turanovú a Vladimíra Gubečku a Alenku Lakatošovú.

BELEHRAD

Andrea Opavská, 5. 2

Na výlet sme išli dňa 19. mája. Z našej školy sme vyštartovali o ôsmej hodine a šli sme do Belehradu.

V Belehrade nám sprievodkyňa ukázala pevnosť Kalemegdan a spoznali sme Belehrad i z autobusa, ktorý nemal strechu, a tak sme si pozreli na zaujímavý spôsob historické pamätihodnosti mesta.

Poobede sme obedovali v McDonald-e, prechádzali sme sa po meste a navštívili sme výstavu obrazov Petra Lubardu.

Nasledovala plavba loďou Dunajom a bolo nám pekne.

Prechádzali sme sa i po nábřeží a mali sme kvíz o tom, čo sme sa naučili o Belehrade.

Po prechádzke vošli sme do autobusa a vrátili sme domov do Starej Pazovy, kde sme boli o siedmej hodine.

Tento výlet mi bol výnimočný, lebo som bola v Belehrade šťastná a spokojná. Nazdám sa, že i ostatné výlety budú také krásne.

SURČIN, BELEHRAD A AVALA

Dávid Vujašinić, 2. 1

Koncom školského roka boli sme na výlete. Všetci sme sa mu tešili.

Cesta bola krásna. Boli sme v Surčine obzerať lietadlá, potom sme boli v Botanickej záhrade vidieť kvety a na Avale. Po obede šli sme domov. V autobuse sme sa rozprávali, spievali sme a žartovali sme.

Výlet bol pekný, krásny.

ZLATAR

Ela Balážová, 7. 1

Žiaci siedmeho ročníka spolu so svojimi triednymi učiteľkami dňa 6. mája odštartovali na svoj dvojdnový výlet.

V autobuse bolo veselo. Na ceste do hotelu navštívili kláštor Mileševa a v Prijepolji mešitu a prekrásne múzeum.

Po ubytovaní v hoteli mali voľný čas na kúpanie v bazéne a na zábavu.

Nasledovný deň v pláne bola plavba riekou Uvac.

Vyšplhali sa i na najvyšší bod v okolí a navštívili aj jaskyňu.

Domov sa vrátili veselí a spokojní.

Rieka Uvac

Kristína Víziová, 6. 2

Dňa 6. mája sme vyštartovali zo školského dvora na Mitrovac.

Prva zastávka bola v Banji Koviljači, kde sme raňajkovali a fotografovali sa. Nasledovala návšteva kláštora Nikolaja, kde sme videli jeho pomník, pri ktorom sme sa všetci spolu fotografovali. Navštívili sme i kláštor Rača. Tam nám rozpravali, že bolo mnoho mníchov, ale aj učiteľov. Pozreli sme si i najkratšiu rieku Godinu, ktorá je dlhá len 365 m. Večer sme prišli do Mitrovca, kde sme večerali. Potom sme sa chystali do diskotéky. Tam sme tancovali, spievali a kamarátili sme sa. O desiatej hodine sme sa rozišli do izieb a usporiadali sme si party. Ráno sme vstali o siedmej, raňajkovali sme a pobrali sme sa do mesta Drvengrad. Tam sme pozerali film režiséra Emira Kusturicu a prechádzali sme sa po meste. Potom sme odišli na železničnú stanicu, kde sme jazdili vlakom. Na každej zastávke sme sa fotografovali a kúpili sme si i zmrzlinu.

O štvrtej poobede sme sa pobrali domov a stretli sme sa i so siedmakmi, ktorí sa taktiež vracali domov, ale zo Zlatara.

TARA

ZOBNATICA, SUBOTICA A PALIĆ

Patrícia Tirindová, 4. 2

Dňa 30. mája my, žiaci tretieho a štvrtého ročníka, boli sme na výlete.

Najprv sme navštívili Zobnaticu, múzeum a žrebčinec. Najznámejšími koňmi boli tam Jadran a Kazanova.

Boli me i v Subotici, kde sme si kúpili zmrzlinu a navštívili sme aj Palić, kde sme sa hrali a boli sme aj v krásnej Zoologickej záhrade.

KULTÚRA JE AKO ZÁHRADA...

Žiaci 4. 2 triedy

Andrea Opavská, 5. 2

OSLAVA SVÄTÉHO SAVU

V Srbsku sviatok Svätého Savu oslavujú všetky školy pracovne, ale bez výučby.

V našej škole bol usporiadaný slávnostný program, ktorý prichystali žiaci našej školy a malí predškoláci. Školský chór nám na začiatku zaspieval pieseň o Svätom Savovi. Program nám obohatili predškoláci, ktorí zarecitovali niekoľko básničiek, ktoré ich učili vychovávateľky.

Mali sme príležitosť pozrieť si aj školské predstavenie *Kirija*, ktoré prichystal učiteľ Sava Đurđević so žiakmi našej školy, ktoré bolo vynikajúce. Na konci vystúpil školský orchester a chór.

Program k oslave Svätého Sáva bol veľmi pekný.

Žiaci 3. 2 triedy

Klára Fitošová, 5. 2

ÔSMY MAREC

Klára, je to moje meno. Možno vám neznamená nič, ale mne áno. Je to meno ženy, ktorá sa prvá zasadzovala za práva žien, a tak vznikol sviatok Deň žien.

Medzinárodný deň žien oslavujú všetky ženy, radosť majú aj dievčence. Oslavujeme ho aj v našej škole a vtedy pani učiteľky a dievčence dostávajú od chlapcov krásne darčeky.

Ja si darček pre svoju mamu zhotovím vždy sama. A keď príde ten krásny deň, s radosťou jej ho odovzdám. A vtedy ma jej úsmev tak teplúčko hreje, že si ja nemôžem zamyslieť život bez nej.

Myslím si, že si všetky mamy a ženy zaslúžili, aby sme boli k nim dobrí a pozorní, nie len v tento deň, ale počas celého roka.

Valentína Hudecová, 8. 2

NAVŠTÍVILI SME SRBSKÉ NÁRODNÉ DIVADLO

Dňa 5. mája žiaci ôsmeho ročníka navštívili Srbské národné divadlo v Belehrade spolu so svojimi triednymi učiteľkami. Pozreli si balet Bajaderu.

Toto nám bol posledný spoločný výlet, preto sme všetci boli dobre naladení. Mali sme príležitosť zažiť ešte jednu skúsenosť a po prvýkrát si pozrieť hru výnimočne talentovaných a nacvičených tanečníkov.

PROFESIJNÁ ORIENTÁCIA

Laura Hruškárová, 8. 1

Možností je mnoho, ale ako sa rozhodnúť pre tú správnu? Odpoveď na túto otázku nám dáva profesijná orientácia, čiže odborné poradenstvo, ktoré je zároveň najlepšou investíciou. Profesijná orientácia zahŕňa celý rad odborných postupov, ktorých cieľom je poskytnúť pomoc a podporu pri tvorbe odborného rozvoja alebo v procese rozhodovania, ktoré sú dôležité pre profesionálny život. Je to najlepší spôsob, ako urobiť a uľahčiť proces rozhodnutia o ďalšom vzdelávaní, aby žiaci boli vedomí toho čo vlastne chcú. Základná škola hrdinu Janka Čmelíka i v tomto školskom roku pomáhala ôsmakom, ako sa správne rozhodnúť pre budúcu školu a to práve cez odborné poradenstvo. Žiaci a ich triedni učitelia navštevovali počas roka rôzne podniky, inštitúcie, školy. Dňa 8. marca žiaci navštívili súkromnú dielňu rodiny Farkašovej. Dňa 23. marca navštívili sme salón krásy *Mimi*, kde si dievčatá poobzerali salón. Mali príležitosť pozrieť si ako sa robia účesy a líčenie. Dňa 16. marca žiaci navštívili poštu a 30. marca žiaci navštívili súd a potom i súkromnú kanceláriu právnik Lagundžiča a dňa 5. apríla do našej školy pricestovali predstavitelia súkromnej hotelovej akadémie z Považskej Bystrice. Títo predstavitelia sa snažili ukázať tie najlepšie výhody, prečo sa zapísať práve na túto školu. Akadémia má zrekonštruované moderné priestory, mladý pedagogický zbor, všetky učebne vybavené IKT technikou, tabletovú učebňu, vlastnú kuchyňu, fitness, elektronickú žiacku knižku a zahraničnú prax. Podobnú prezentáciu mali i predstavitelia z Dolného Kubína dňa 21. apríla. Jedna z posledných návštev bola v strednej staropazovskej ekonomickej škole a v gymnáziu. Tu dojem na našich žiakov nechali okrem profesorov a pedagogičky naši bývalí žiaci, ktorí sa snažili poskytnúť tie najdôležitejšie informácie o škole. Každý z nich opísal podrobne svoju školu a to ako s tými dobrými, tak i so zlými výhodami. S týmito mnohými návštevami a rôznymi skúškami (o charakteri, pracovných zvykoch, zručnosti, motivácii, záujmoch) dúfame, že profesijná orientácia pomôže každému žiakovi vykročiť na tú správnu cestu do budúca a že sa z každého stane dobrý, múdry a zodpovedný človek.

Michaela Hricová, 5. 1

VČELÁRKA...

1. *Kedy ste sa začali zaoberať včelárstvom?*

Moji rodičia sú včelári a aj starí rodičia boli včelári, a tak som i ja pokračovala v tej práci. Kým som bola mladšia, pomáhala som rodičom a vykonávala som také jednoduchšie práce.

2. *Máte dost' času pre tú prácu a prácu v škole?*

Moja základná práca je v škole a včelárstvo je koníček. Mám z toho radosť.

3. *Chcú Vás včely?*

Áno, aj keď ma niekedy štípu. Tá láska je spätá s tou k prírode. Je mi pekne v prírode a som i užitočná.

Ilona Valentová, 5. 1

ROZLÚČKA

Dňa 1. apríla 2017 žiaci druhého stupňa sa rozlúčili s učiteľom Miroslavom Podlavickým, ktorý po dlhoročnej práci odišiel do výslužby.

Hodiny technickej výchovy boli zaujímavé, lebo nám učiteľ dovolil, keď sme mali voľný čas, hrať sa na počítači. Ale ako aj na iných hodinách, vždy sme sa naučili niečo nové. Pán učiteľ sa usiloval vysvetliť učivo tak, aby ho každý žiak rozumel.

Mia Verešová, 6. 2 **VRCHNÁKMI DO ÚSMEVA**

V našej škole sa už niekoľko rokov zbierajú vrchnáky.

Cieľom zbierania je, aby invalidi dostali nové kočíky. Trieda, ktorá zozbiera najviac vrchnáčikov, dostáva odmenu.

Minulého roka naša trieda zozbierala 60 kilogramov vrchnáčikov a zvíťazili sme. Tohto roku sme tiež zvíťazili. Mali sme veľmi veľa vrchnáčikov a razom sa dalo vidieť, že sme mali najviac. Mali sme asi 70 kilogramov. Všetci žiaci z našej triedy sa veľmi usilovali.

Bolo nám veselo a chceli by sme zvíťaziť aj na druhý raz. Všetko sa môže urobiť, keď sa usilujeme.

Dejna Domoniová a Jana Jašová, 6. 1 **INTERNET**

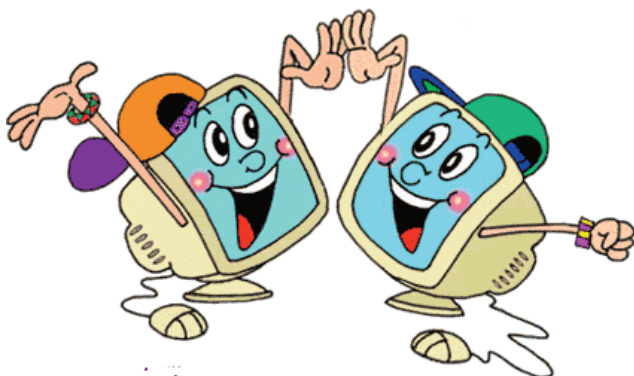
S internetom sa stretávame každý deň. Je to medzinárodná sieť, na ktorú sa pripájajú počítače.

Na internete jestvujú všelijaké programy, ktoré sú užitočné, ale ak ich nepoužívame na správny spôsob, vedia byť veľmi nebezpečné.

Niektorí ľudia sú veľmi šikovní a oni nám môžu vidieť náš E-mail, heslo, môžu vjsť na náš Facebook. V tom zmysle musíme byť veľmi pozorní. Taktiež sa niekto, s kým sa dopisujeme, môže predstaviť ako niekto úplne iný a my to nemôžeme vedieť, pretože ho nevidíme a nepočujeme. Môže nám povedať, aby sme odišli niekde a tam sa stretli, ale ak by sme to urobili, mohol by nám ublížiť.

Prostredníctvom internetu sa môžeme aj niečo nové naučiť a môže nám pomôcť, aby sme sa naučili nový jazyk.

Internet vie byť veľmi užitočný, ale vie byť aj veľmi nebezpečný. Preto musíme dbať ako ho používame.

PESTOVANIE SPRÁVNYCH HODNÔT

Ela Faragová, 6. 1; Mia Verešová a Ivana Šagová, 6. 2

BUDETE SA CÍTIŤ DOBRE, AK...

- nenadáвате iným;
- nebijete sa s inými;
- nikoho nevylučujete zo spoločenstva;
- k spolužiakom ste láskaví a pomáhate im;
- k učiteľom sa správate s úctou;
- počúvate učiteľa, nevyrušujete spolužiakov rozprávaním alebo vykrikovaním;
- na počiatku hodiny vyberiete si učebné pomôcky;
- značíte si zadané domáce úlohy a plníte si ich;
- na hodine ste aktívni, počúvate otázky a hlásite sa, ak viete odpoveď;
- snažíte sa čo najviac.

Mária Folt'ánová, 7. 2

Na hodine triednickej výchovy sme sa pripravali na zápis do stredných škôl. Veľmi je dôležité zvoliť si prácu, v ktorej budeme vynikajúcimi odborníkmi a šťastnými ľuďmi.

Prostredníctvom rôznych hier sme hodnotili svoje zmyslové schopnosti.

Takto organizovaná dielňa sa nám veľmi páčila, lebo sme zistili niečo o sebe a bola i zaujímavá.

ŽIVOT A PRÁCA V ŠKOLE

Andrej Vareca, 5. 1

Jedna hodina bez elektrického prúdu sa uskutočnila dňa 24. marca v učebni zemepisu, na ktorej žiaci spievali, recitovali a pekne sa bavili aj bez elektrickej energie.

Dušan Muminović, 5. 1

Deň materinského jazyka je sviatok všetkých Slovákov.

Každému človekovi by mal byť materinský jazyk najkrajší a najľahší.

V slovenskom jazyku spievame, rozprávame sa, vyjadrujeme svoje city, radosť, lásku a žiaľ. Ten, kto pozná svoj jazyk, je bohatý.

Jana Ušjaková, 5. 1

Svätý Valentín je deň, ktorý sa v našej škole s radosťou oslavuje. S učiteľmi sme sa dohodli, že usporiadame slávnostný program.

Oslava Dňa zamilovaných znamená i súťaže, v ktorých sa zúčastňujú naši žiaci a dostávajú i pekné odmeny.

V tomto školskom roku za svoje úsilie v písaní slohových prác, vypracovaní plagátov a v kvíze boli odmenené žiačky:- Klára Fitošová,

- Valentína Hudecová,
- Ivona Katićová,
- Dejna Domoniová,
- Jana Kováčová,
- Mája Gedeľovská,
- Emília Faragová.

Začal som sa
baviť
včelárstvom.

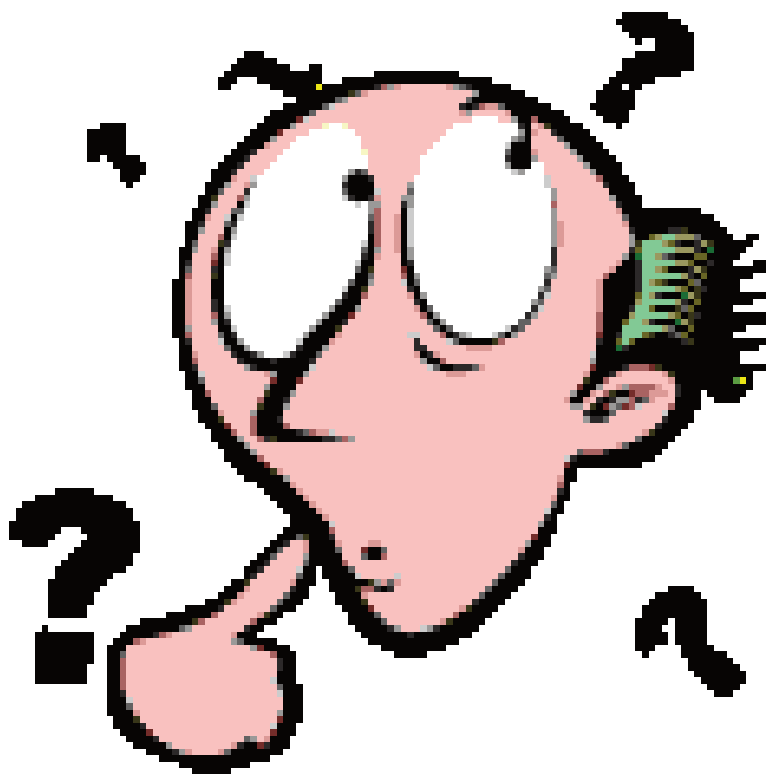

Namiesto „Začal som sa
baviť včelárstvom.“ treba
hovoríť Začal som sa
zaoberať včelárstvom.

POUČKY ZO SLOVENČINY

KEDY „DENNÍK“
NIE JE DENNÍK

Kniha, do ktorej sa
v školskej praxi
zapisujú údaje
o žiakoch a o celom
vyučovacom
processe v danom
ročníku, sa
po srbsky volá
dnevnik, no po
slovensky je to
triedna kniha.

Jana Ušjaková, 5.1

NÁBOŽENSKÝ KÚTIK

Konfirmácia 2017

Konfirmácia je slávnostné prijatie pokrstenej mládeže medzi dospelých členov cirkevného zboru. Je potvrdením sľubu, ktorí za nás pri krste dali naši krstní rodičia. Pri konfirmácii sľubujeme, že budeme učeníkmi Kristovými, a že budeme zachovávať všetko to, čo On prikázal. Tohto roku konfirmácia bola 23. apríla 2017. Bola to i moja konfirmácia.

Konfirmovaní bývajú obyčajne žiaci piateho ročníka základnej školy. Bola to nedeľa, keď sme sa my, deti, po prvýkrát strojili ku stolu Pána. Najprv sme doma povedali odpýtanky a potom sme šli najprv na faru a z fary do kostola. Šli sme dvaja po dvaja. Počasie nebolo také krásne, ale nebolo ani také hrozné, aké by aj mohlo byť. Keď sme vošli do kostola, od šťastia naši rodičia plakali, kvôli tomu, že boli na nás hrdí. Pekne sme si všetci sadli, pomodlili sa a začali spievať. Neskôr prebiehala verejná skúška z toho, čo sme sa na konfirmačných prípravách naučili. Pred koncom služieb Božích sme prijali i večeru Pánovu, a to nielen my, deti, ale i všetci prítomní v kostole. Keď sa skončili bohoslužby, na pamiatku sme sa fotografovali aj s pánom farárom. Niektorí odišli do reštaurácii a niektorí domov. Na tento deň sme dostali všelijaké darčeky od našich najbližších.

Tento deň mi zostane v pamäti do konca môjho života, lebo mi bol najkrajší a najzaujímavejší deň v živote!

EXÁMEN 2017

Aj na konci tohto školského roka bol pripravený Exámen, ktorý sa uskutočnil 28. mája v kostole. Aj tentoraz žiaci, ktorí chodia na hodiny evanjelického náboženstva, sa chceli poďakovať rodičom za podporu, učiteľom za námahu a Bohu za dosiahnuté výsledky. Vyjadrili to piesňami, básňami a modlitbami.

BIBLICKÁ OLYPIÁDA

Aj tohto roku sa naša škola zúčastnila Biblickej olympiády. Táto, už piata po rade, sa uskutočnila na Gymnázium Jána Kollára v Báčskom Petrovci. Účinkovalo 49 žiakov zo všetkých základných a stredných škôl vo Vojvodine, kde sa vyučuje evanjelické náboženstvo. Z každej školy sa mohli zúčastniť traja žiaci. Z našej to boli žiačky 8. 2 triedy: Nina Hetzelová, Ela Števáková a Mia Mend'ánová, ktoré súťažili v najpočetnejšej kategórii, kde bolo až 30 žiakov. Z Báčskeho Petrovca si priniesli krásne spomienky a získali aj nových priateľ'ov.

PRE NAJMLADŠÍCH

Jana Opavská a
Ela Faragová, 6. 1

ŽARTÍKY

Mladá učiteľka napísala do žiackych knižiek svojim žiakom:

„Drahí rodičia, ak mi sľúbite, že neuveríte všetko, čo vaše dieťa hovorí o škole, ja zasa nebudem veriť to, čo rozprávajú o vašej rodine.“

*

„Pane, mám si kúpiť zeleného alebo červeného papagája?“

„Červeného, Janko, zelený je ešte nezrelý.“

*

„Tak, Katka, ako to bolo u zubára?“

„Ale, dobre.“

„A veľmi ťa bolelo?“

„Nie, pán doktor nebol v ordinácii...“

*

„Chcela by som si vyskúšať tie šaty vo výklade.“

„Nech sa páči, ale nebolo by to lepšie vyskúšať v kabínke?“

HÁDANKA

Po širom sa mori točí,
ani mak sa nezamočí;
hvízda a píšťalky nemá,
počuje ho i púšť nemá.

Lietadlo

VEDELI STE, ŽE...

Slon, ktorý má dosť neohrabané pohyby, má skvelý čuch. Zalcíti človeka na vzdialenosti jedného kilometra.

Orol vidí myš z výšky tisíc metrov i v hustej tráve a rozoznajú ju od iných predmetov.

Líška spotrebuje ročne asi 300 kíl mäsa, čo je v prepočte napríklad 4000 myši.

VESELÁ MYSEĽ

Humor je najvznešenejšou formou ľudských citov.

B. BJÓRNSEN

PRIATEĽSTVO

Aj napomínať a byť napomínaný je vlastnosťou pravého priateľstva.

CICERO

UCHRÁŇME PRED ZABUDNUTÍM

SLOVENSKA PAZOVSKA SVADBA

ODMENEŇI ŽIACI v š. r. 2016/2017

